

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.675 van 25 juni 1998
in de zaak A. 77.640/VII-16.475.**

In zake : Johan BOESMANS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. STIJNS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 18

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. VAN ALSENOY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Gallaitstraat 62

tussenkomen partij :

de b.v.b.a. GEBROEDERS DEVADDER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 22.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Johan BOESMANS op 23 februari 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "de beslissing (ref. ber/x/19165) die de Gemachtigde Ambtenaar namens de Bestendige Deputatie van de Provincie Vlaams-Brabant op 24 december 1997 heeft genomen, waarbij het beroep dat verzoekers hebben ingediend tegen de uitspraak dd. 10 februari 1997 van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad TIENEN aangaande de milieuvergunningsaanvraag ingediend door de B.V.B.A. DEVADDER", onontvankelijk wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Ch. A. VERHAEGEN die, loco Advocaat J. STIJNS verschijnt voor verzoeker, van Advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat D. SOCQUET die, loco Advocaat B. BEELEN verschijnt voor de eerste tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-Auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met een verzoekschrift van 18 maart 1998 de b.v.b.a. GEBROEDERS DEVADDER vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat met een verzoekschrift van 19 maart 1998 de stad TIENEN vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Rechtspleging.

Overwegende dat het verzoek tot tussenkomst van de stad Tienen dient afgewezen te worden, omdat niet blijkt dat het college van burgemeester en schepenen tijdig de daartoe vereiste beslissing heeft genomen;

2. Feiten.

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De eerste tussenkomende partij exploiteert aan het Sint-Gillisplein 44 te Tienen een graanmaalderij.

2.2. Op 10 februari 1997 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Tienen een milieuvergunning om de inrichting nog gedurende vijf jaar uit te baten.

2.3. Luidens een door het stadsbestuur van Tienen opgemaakt attest werd het voormeld collegebesluit aangeplakt vanaf 20 februari 1997.

2.4. Op 8 juli 1997 tekent onder meer de verzoekende partij beroep aan bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant.

2.5. De gemachtigde ambtenaar van de bestendige deputatie richt op 28 juli 1997 volgend schrijven tot de verzoekende partij :

"Door het ontbreken van het bewijs van betaling van de dossiertaks en van het bewijs van bekendmaking van de beslissing is het betreffend beroep - voorlopig - onontvankelijk.

U hebt wel de mogelijkheid om binnen de termijn van 14 kalenderdagen na verzending van deze kennisgeving de vereiste bewijzen toe te voegen aan het beroepsdossier. Indien deze documenten niet binnen de termijn worden toegevoegd is het beroep van rechtswege onontvankelijk. Ik verwijs ter zake naar het milieudecreet, art. 19bis.

Indien anderzijds het beroepsschrift is ingediend - postdatum 09/07/97 - buiten de termijn van de bekendmaking overeenkomstig art. 49 van Vlarem is het beroep onontvankelijk."

2.6. Op 8 augustus 1997 stuurt de verzoekende partij het attest van bekendmaking, evenals fiscale zegels ten bedrage van 350 fr., naar de bestendige deputatie.

In het begeleidend schrijven stelt zij :

"Conform VLAREM loopt de beroepstermijn ten aanzien van derden gedurende dertig dagen na de bekendmaking van de beslissing. Bij gebrek aan wettelijke definities geldt ten aanzien van de term 'bekendmaking' hetgeen daaronder wordt verstaan in het normale taalgebruik. Cliënten konden slechts begin juli uitvinden dat een vergunning werd verleend, zodat huidig beroep wel degelijk ontvankelijk is.

In bijlage zal U een aantal getuigenverklaringen willen aantreffen - het gaat om regelmatige bezoekers van de dorpskom van Kuntich - die duidelijk affirmeren dat zij geen publicatie zoals voorgeschreven door VLAREM zagen uithangen."

2.7. Op 24 december 1997 schrijft de gemachtigde ambtenaar aan de verzoekende partij :

"Betreft : Beroep tegen de uitspraak d.d. 10/2/1997 van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad TIENEN aangaande de milieuvergunningsaanvraag ingediend door de BVBA DEVADDER.

Geachte heer,

Ik verwijs naar mijn brief d.d. 28/07/1997 met betrekking tot het beroep ingesteld door uw cliënten, de heer en mevrouw Boesman-Thonon, tegen de vergunning verleend in eerste aanleg aan de BVBA DEVADDER.

Uit de gegevens van het d.d. 9/7/97 ontvangen beroepsschrift kon de gemachtigde ambtenaar de termijn van 30 kalenderdagen niet afleiden waarbinnen overeenkomstig het milieudecreet en haar uitvoeringsbesluit Vlarem I een beroep kan worden ingediend. Het beroep leek bijzonder laattijdig ingediend, vooral omdat de uitspraak door het stadsbestuur Tienen werd gedaan op 10/2/1997.

Het eerste luik van mijn bovengenoemde brief van 28/7/1997 duidt op de onontvankelijkheid van het beroepsschrift bij ontstentenis van met name een attest van bekendmaking van de uitspraak over de milieuvergunningsaanvraag en van het bewijs van betaling van dossiertaks.

Uit het d.d. 8/8/97 ontvangen attest van aanplakking bleek dat de geldige beroepstermijn van 30 dagen ruimschoots overschreden was (periode van 20/02/97 tot 20/03/97) en ook dat het bewijs van betaling van dossiertaks overeenkomstig het milieudecreet niet was bijgevoegd. Het toevoegen van een fiscale zegel is in het VLAREM niet voorzien. In mijn brief van 28/7/97 verwees ik nochtans naar art.19bis van het milieudecreet handelend over het storten van dossiertaks voor personen die een beroep instellen met betrekking tot een inrichting van de eerste of de tweede klasse.

Het tweede luik van mijn bovengenoemde brief verwijst echter duidelijk naar de onontvankelijkheid van het beroepsschrift indien het niet binnen de gestelde termijn van 30 dagen na de bekendmaking van de betrokken beslissing wordt ingediend.

De stelling in uw brief van 8/8/97 dat de term 'bekendmaking' moet verstaan worden in het normale taalgebruik lijkt geen argument om een overheidsbeslissing te betwisten ruim nadat (nagenoeg 5 maanden) een uitspraak, in casu de betwiste milieuvergunning, nog in vraag kan gesteld worden. M.a.w. het d.d. 9/7/97 ingediende beroep beantwoorde niet aan de vormvereiste om een geldige beroepsprocedure aan te vatten overeenkomstig te regelen van het milieudecreet en het Vlarem."

Dit is de bestreden beslissing.

3. Ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat de verwerende partij en de eerste tussenkomende partij opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie(s) uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die

exceptie(s) zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

4. Ten gronde.

4.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.2.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat het eerste middel als volgt is geformuleerd :

"Aangezien de Gemachtigde Ambtenaar door zijn laattijdig optreden eveneens de wet heeft geschonden, daar art. 9 §5 van het Decreet voorziet dat wanneer de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, de aanvrager daarvan binnen de veertien dagen op de hoogte wordt gesteld.

Dat aangenomen kan worden dat, wanneer deze schriftelijke kennisgeving dient te gebeuren na de indiening van de vergunningsaanvraag, de ratio van deze regel dezelfde kennisgeving voorschrijft wanneer de Gemachtigde Ambtenaar de aanvraag voorlopig onontvankelijk verklaart en bijkomende documenten vraagt - zoniet bestaat er een juridisch vacuüm."

4.2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij repliceert :

"Dit middel is zelfs 'prima facie' in elk geval niet ernstig, niet zozeer omdat niet duidelijk aangegeven wordt welke wet er dan wel geschonden wordt (nu een verwijzing naar 'artikel 9-5 van het decreet' bezwaarlijk als een adekwate omschrijving van het rechtsmiddel kan aanzien worden).

Zelfs indien met een beetje goede wil zou kunnen verondersteld worden dat het middel een schending

bedoelt van artikel 9 §5 van het decreet van de Vlaamse Regering van 28.06.1995 (inzake milieuvergunning), dan moet erop gewezen worden dat de onontvankelijkheidsverklaring, waarvan sprake is in dit artikel, de aanvrager van de vergunning betreft en dit artikel niet handelt over de ontvankelijkheidsverklaring in het kader van een beroepsprocedure;
Dat er terzake geen verwarring kan bestaan, en de verzoekende partijen klaarblijkelijk enkel dit artikel wensen in te roepen blijkt trouwens ook uit de libelering van de motivering van dit middel, waarbij zij ook slechts steeds, correct zoals in art. 9 voorzien, van 'de aanvrager' spreken;
Het middel is derhalve klaarblijkelijk ongegrond en zeker niet ernstig;

4.2.1.3. Overwegende dat de eerste tussenkomende partij een globale repliek geeft op alle middelen, welke als volgt luidt:

"Aangezien verzoekster in tussenkomst in deze in eerste orde dient te verwijzen naar de nota dewelke dient te worden opgesteld namens de Bestendige Deputatie daar dit een besluit betreft waaraan verzoekende partij op zich geen deel heeft genomen; Feit is echter wel dat in hoofddorde het beroep hetwelke verzoekende partijen hebben ingediend bij de Bestendige Deputatie als onontvankelijk werd afgewezen om reden dat dit laattijdig werd ingesteld;
Dat dit eigenlijk niet meer dan normaal is om de eenvoudige reden dat de vergunning werd afgeleverd in begin februari en dat verzoekende partijen slechts beroep aantekenen bij de Bestendige Deputatie na het verstrijken van een periode van ruim 4 maanden;
Dat aldus niet in redelijkheid mag gaan geoordeeld worden dat het verzoek binnen de voorziene termijn van 30 dagen werd ingediend;
Dat verzoekende partijen evenmin kunnen voorhouden dat zij geen kennis hadden van de afgeleverde vergunning;
Dat in strijd met de beweringen van verzoekende partijen verzoekster in tussenkomst stelt dat zij wel degelijk voldaan heeft aan alle nodige formaliteiten met betrekking tot de bekendmaking;
Dat verzoekster in tussenkomst echter inderdaad niet kan bewijzen dat zij deze formaliteiten heeft vervuld;
Dat zij hiertoe uiteraard evenzeer getuigenverklaringen zou kunnen aanhalen, doch dit op zich geen enkel bewijs levert;
Dat echter conform de bepalingen van artikel 31 van Vlarem I ook het College van Burgemeester en Schepenen van de stad TIENEN is overgegaan tot

uitplakking van de afgeleverde milieuvergunning;
Dat dit alles op perfect reglementaire wijze is
gebeurd;
Dat aldus verzoekende partij niet kan voorhouden dat
hij in alle redelijkheid onwetend is geweest omtrent
het feit dat de voorheen afgeleverde milieuvergunning
thans wordt verlengd;
Dat mede gelet op de procedures dewelke werden
gevoerd voor de Vrederechter waar verzoekster in
tussenkomen in haar besluiten ook duidelijk heeft
gesteld dat concludante beschikt over de nodige
vergunningen en aldus hic et nunc perfect
reglementair haar activiteiten uitoefent, verzoekende
partijen de nodige diligentie hadden dienen aan de
dag te leggen om zich te gaan informeren omtrent de
afgeleverde vergunningen of de mogelijke afgeleverde
vergunningen op het stadsbestuur minstens om kennis
te nemen van de milieuvergunning dewelke werd uitge-
hangen door de Stad Tienen;
Dat door dit niet te doen verzoekende partijen
inderdaad hun rechten hebben verbeurd met betrekking
tot het indienen van een beroep bij de Bestendige
Deputatie;"
(...)

4.2.2. Overwegende dat artikel 9, § 5, van het
decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning
(milieuvergunningsdecreet), luidt als volgt :

"§5. Wordt door de overheid bij wie de aanvraag is
ingediend de aanvraag onontvankelijk bevonden, dan
wordt de aanvrager daarvan binnen de veertien dagen
na de indiening van de vergunningsaanvraag
schriftelijk in kennis gesteld, met vermelding van de
reden van de onontvankelijkheid en gebeurlijk met
vermelding van de overheid die bevoegd geacht wordt
kennis te nemen van de vergunningsaanvraag.
Wordt de aanvraag onvolledig bevonden, dan wordt de
aanvrager daarvan schriftelijk in kennis gesteld
binnen de veertien dagen na de indiening van de
aanvraag, met vermelding van de inlichtingen en
gegevens die ontbreken of nadere toelichting
vereisen.
Wordt de aanvraag ontvankelijk en volledig bevonden,
dan wordt de aanvrager hiervan bij aangetekend
schrijven in kennis gesteld binnen de veertien dagen
na de indiening van de aanvraag."

dat deze bepaling niet toepasselijk lijkt te zijn op
voorliggende zaak, die de ontvankelijkheid van een
beroep tegen een in eerste aanleg verleende vergunning
betreft; dat het middel niet ernstig is;

4.3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel aanvoert :

"Aangezien de Gemachtigde Ambtenaar in zijn beslissing niet verwijst naar de bijgevoegde getuigenverklaringen met betrekking tot de afwezigheid van de bekendmaking.

Dat als de wet vereist dat de motivering ter zake diendend moet zijn, waaronder zij verstaat dat de bestemming van de beslissing er de draagwijdte onmiddellijk van begrijpt.

Dat, vermits het nu net de afwezigheid van bekendmaking of aanplakking ter plaatse is, die aan de basis ligt van de laattijdigheid van het beroep en de reden is waarom verzoekers daar getuigenverklaringen over bijbrengen, de Gemachtigde Ambtenaar zijn beslissing diende te steunen op dit feit en het niet volstaat te zeggen dat volgens het attest van bekendmaking de termijn om beroep in te dienen verstreken is.

Dat verzoekers een ruime argumentatie hebben ontwikkeld omtrent deze afwezigheid van bekendmaking en de Gemachtigde Ambtenaar hebben gewezen op het rechtvacuüm dat zou ontstaan voor de derde-belanghebbende, die het slachtoffer wordt van de niet-bekendmaking van een beslissing.

Dat daarenboven de gemeente-ambtenaren geen controle uitoefenden op de bekendmaking van de beslissingen, zodat het gevaar bestaat dat de overheid die oordeelt in beroep haar beslissing enkel baseert op dit document, dat behept kan zijn met een onregelmatigheid en wat haar bewijswaarde naar de effectieve bekendmaking toe volledig kan uithollen.

Dat de Gemachtigde Ambtenaar aldus niet antwoordt op de hamvraag, namelijk of al dan niet overgegaan is tot de bekendmaking, die de beroepstermijn doet lopen.

Aangezien daardoor het motiveringsbeginsel is geschonden."

4.3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"De aanplakking blijkt echter uit het attest dat de verzoekende partijen zelf hebben overgemaakt op 08.08.1997, en dat voordien op een andere wijze (in het kader van het administratief toezicht) reeds aan de Gouverneur werd overgemaakt op 21.02.1997, en uit het door de burgemeester Hans VANDERMOLLEN van de stad Tienen op 20.02.1997 afgeleverde attest dat de beslissing aangeplakt werd en voor eensluidend afschrift verzonden aan de personen en instanties, aangeduid in artikel 36, 5B van VLAREM;

Dit attest levert erga omnes het bewijs van de aanplakking en er kan van uitgegaan moet worden dat alles correct verliep;
Overwegende dat terzake trouwens erop kan gewezen worden dat de omwonenden wel degelijk op de hoogte waren van het feit dat er een aanvraag liep, zoals kan afgeleid worden uit de brief van 20.01.1997 aan het college, die bij het beroepsschrift gevoegd werd;
De verwerende partijen zijn trouwens slecht gekomen om de gemachtigde ambtenaar, handelende in opdracht van de Bestendige Deputatie, te verwijten dat de getuigenverklaringen niet onderzocht werden, daar waar deze getuigenverklaringen slechts ingediend werden na het beroep, zodat deze alleszins geen enkele juridische waarde heeft;
Er kan dan ook geen sprake zijn van enige schending van het motiveringsbeginsel, en het middel is voorzeker niet ernstig;

4.3.2. Overwegende dat het bestreden besluit de beslissing tot het laattijdig verklaren van het beroep van de verzoekende partij tegen de in eerste aanleg verleende vergunning, stoelt op het attest van aanplakking van de beroepen beslissing, waarin gesteld wordt dat die aanplakking is gebeurd vanaf 20 februari 1997; dat hieruit lijkt te moeten worden afgeleid dat de verwerende partij impliciet, doch duidelijk, van oordeel was dat tegen dit attest geen bewijs door getuigen kan worden geleverd; dat het "motiveringsbeginsel" derhalve niet geschonden lijkt te zijn; dat het middel niet ernstig is;

4.4. Overwegende dat in het eerste onderdeel van het derde middel de verzoekende partij het motief betreffende het niet bewezen zijn van de betaling van de dossiertaks conform het milieuvergunningsdecreet, bekritiseert; dat evenwel uit de bespreking van het vorige middel en van het volgende middelonderdeel blijkt dat de argumenten van de verzoekende partij tegen het motief van de laattijdigheid van het beroep niet opgaan; dat dit laatste motief volstond om het administratief beroep als onontvankelijk af te wijzen; dat het middelonderdeel bijgevolg niet onontvankelijk lijkt te zijn;

4.5.1.1. Overwegende dat het tweede onderdeel van het derde middel als volgt is gelibelleerd :

"Aangezien de Gemachtigde Ambtenaar tevens heeft besloten dat het beroep laattijdig was ingediend, gelet op het meegedeelde attest van aanplakking.

Dat echter ter plaatse niets werd aangeplakt.

Dat verzoekers in hun schrijven van 8 augustus 1997 verschillende verklaringen hebben bijgebracht van mensen die op zeer geregelde tijdstippen voorbij de B.V.B.A. DEVADDER kwamen.

Dat uit elkeen van deze getuigenissen blijkt dat zij nooit iets gemerkt hebben van enige aanplakking, noch van de beslissing, noch van de eraan voorafgaande aanvraag.

Dat de ratio en het doel van de bekendmaking er juist in liggen de rechten van derden te waarborgen, aangezien na het verstrijken van de periode van deze bekendmaking de termijn van 30 dagen om beroep in te stellen, begint te lopen.

Dat verzoekers in dat verband opmerken dat zij zich verschillende malen schriftelijk tot de Gemachtigde Ambtenaar hebben gewend, met name op 5 november, 10 december en tenslotte aangetekend op 15 december 1997.

Dat verzoekers per aangetekend schrijven de verklaringen van voorbijgangers hebben overgemaakt en dat deze verklaringen de enige bewijzen vormen van de afwezigheid van enige aanplakking - spijs het attest van bekendmaking -.

Dat de Gemachtigde Ambtenaar, met betrekking tot dit bewijs, eveneens het beginsel van behoorlijk bestuur heeft geschonden, door de bewijswaarde van deze verklaringen te verwerpen en ze niet af te wegen met deze van het attest van bekendmaking.

Dat verzoekers in een toestand van rechtsonzekerheid geplaatst, doordat zij, na eerst in de gerechtigde verwachting verkeerden dat hun beroep ontvankelijk was - want tijdig ingediend -, vervolgens slechts 6 maanden later door de Gemachtigde Ambtenaar op de hoogte werden gebracht van de onontvankelijkheid.

Aangezien bijgevolg de beginselen van behoorlijk bestuur en de gerechtigde verwachting (rechtszekerheid) zijn geschonden."

4.5.1.2. Overwegende dat de verwerende partij stelt :

"In de ontwikkeling van dit middel volgen de verwerende partijen blijkbaar twee denkpistes :

a) Aan de ene kant betwisten zij vooreerst dat hun beroep laattijdig was, nu er ter plaatse niets zou zijn aangeplakt;

Het door de stad Tienen afgeleverde attest bevestigt echter dat aangeplakt werd, doch uiteraard niet waar er aangeplakt werd, wat echter niet van aard is om dit attest in twijfel te kunnen trekken;

In de ontwikkeling van het middel werd er evenmin aangegeven welke wettelijke bepaling hierdoor wel zou geschonden zijn, wat uiteraard ook van belang is nu bvb. de aanplakking, voorzien in artikel 17 §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 06.02.1991 (VLAREM I), enkel het openbaar onderzoek over de vergunningsaanvraag betreft, terwijl de discussie hier gaat over de beroepstermijn ivm. het feit dat de verzoekende partijen alleszins te laat beroep hebben ingesteld en zij hieraan willen ontsnappen door een gebrek aan aanplakking van de bestreden beslissing in te roepen (zie voor het overige ook artikel 31 van het besluit Vlaamse Regering dd. 06.02.1991 VLAREM I - waartegen voor het instellen van het beroep, en het onderzoek naar de ontvankelijkheid geen enkel geldig argument ivm een eventueel gebrek in de aanplakking naar voor gebracht werd);

b) In het tweede gedeelte van de bespreking van dit onderdeel van het middel stellen de verzoekende partijen dat zij in een toestand van rechtsonzekerheid geplaatst werden doordat zij in de gerechtigde verwachting verkeerden dat hun beroep ontvankelijk was (?), daar waar er terzake nooit enig misverstand bestaan heeft en behalve de niet-ontvankelijkheidsverklaring van 28.07.1997, voor de herhaling van dit standpunt in december 1997, op geen enkele manier de verwerende partijen de 'verwachting gewekt hebben dat het beroep wel ontvankelijk was', wel integendeel, nu van meet af aan de verwerende partij erop gewezen heeft (wat verzoekende partijen trouwens blijkbaar zeer goed wisten), dat het verzoekschrift niet ontvankelijk was *ratione temporis*;

Het middel is derhalve alleszins niet ernstig;"

4.5.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij het attest van aanplakking van het beroepen besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Tienen niet van valsheid beticht; dat in de huidige stand van het geding dit attest primeert op de beweerde "verklaringen ... van mensen die op zeer geregelde tijdstippen voorbij de b.v.b.a. DEVADDER kwamen";

4.5.2.2. Overwegende dat de beweerde toestand van "rechtsonzekerheid" in de eerste plaats te wijten is aan het feit dat de verzoekende partij zijn beroepschrift niet conform de geldende bepalingen heeft ingediend; dat zij niet aantoonde hoe het vrij laat nemen van de bestreden beslissing bij hen de "gerechtigde verwachting" kon doen ontstaan van de ontvankelijkheid van hun

beroep; dat, zelfs indien die verwachting effectief in hunnen hoofde bestond, die "verwachting" op zich niet lijkt te volstaan om een onontvankelijk beroep ontvankelijk te maken; dat het middel niet ernstig is;

4.6. Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de b.v.b.a. GEBROEDERS DEVADDER in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Het verzoek tot tussenkomst van de stad TIENEN in het administratief kort geding wordt afgewezen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig juni 1900 achtenne-
tig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

R. STEVENS.